

[Lange.]

man altsaa i Aar kommet til det Resultat, at nu kan det hele afvikles, og jeg tror ikke, det vil være muligt for den højtærede Minister at paavise, at den Ordning, vi hidtil har haft, og som nu afvikles, har haft den ringeste Betydning, valutamæssigt, beskæftigelsesmæssigt eller handelspolitisk. Den har været til stor Ulempe for de paagældende Erhverv, ogsaa til stor Udgift, og naturligvis maa man være glad over, at den nu bliver afviklet. Men man har Lov til at pege paa, at dette kunde være sket langt tidligere. Den højtærede Handelsminister siger ved forskellige Lejligheder — jeg tror, det særlig er ved selskabelige Lejligheder, den højtærede Minister er jo en velmenende Mand, som gerne vil glæde og trøste sine Medmennesker —, at man skal ikke opretholde dette System, og han agter ikke at opretholde det en Dag længere, end det er nødvendigt. Jeg tror, at den højtærede Minister maa erkende — særlig under Henvisning til Forhandlingen i Fjor —, at for saa vidt det drejer sig om Korn og Foderstoffer, er Systemet opretholdt, ikke et Par Dage, men i Hundredvis af Dage længere, end det har været nødvendigt. Og jeg tror, at hvis man virkelig vilde en Afvikling, vilde man finde en Række andre Omraader, om hvilke det samme kunde siges.

Den højtærede Handelsminister udtalte, at Liste B i Regeringens Lovforslag ikke maatte forveksles med Liste B i Erhvervenes eller de Konservatives Forslag; det var ikke det samme. Det indrømmer jeg; der er ikke andet, der er det samme, end Bogstavbetegnelsen; hvad Indholdet angaar, kan Listerne ikke sammenlignes.

Det er selvfølgelig ogsaa en Fordel, at man for visse Varers Vedkommende kan faa Tilsagnet 2 Maaneder før, men ogsaa her tror jeg det gælder, at det kun er en gældende Praksis i Valutakontoret, man lovfæster. For en Række Varers Vedkommende har det hidtil været ganske nødvendigt for Importørerne at disponere, før Tildelingen blev givet dem, og jeg vil være tilbøjelig til at tro, at hvis Importørerne skal forpligtes til at forsyne Landet med Varer, vil der være mange Omraader, hvor denne 2 Maaneders Tilsagnsperiode ikke vil være tilstrækkelig, men hvor man ligesom hidtil for at kunne udføre sin samfundsmæssige

Opgave maa kunne disponere forud for Perioden.

Men mere afgørende og mere alvorlige end de øjeblikkelige uheldige Virkninger af, at Landets Erhvervsliv saaledes lægges i Spændetrøje, er dog sikkert de Virkninger, som rækker langt ind i Fremtiden. Der sker i disse Aar erhvervsmæssige Forskydninger i Forholdet til Udlandet, som aldrig kan afbødes. Et System som det, vi virker under, kan maaske uden større Skade bevares i kortere Tid, men fæstner det sig for længere Tid, praktiseres det, saaledes som det nu er Tilfældet, gennem Aar, kan det ikke undgaas, at der sker uoprettelig Skade. Vi kommer gennem dette System til at staa i et mindre godt Forhold eller i hvert Fald i en mindre god Belysning over for de Lande, vi samhandler med. Vi ser det ikke mindst gennem de Klager, der stadig fremkommer i de to Lande, som paa saa mange Maader staar os nærmest, Norge og Sverige, Klager over, at vi køber for lidt. Saadanne Klager er kommet frem i Sverige, og vi har nu set dem komme frem i Norge i Forbindelse med den nye Handelsaftale med dette Land. Under andre og friere Forhold, under de Forhold, der kunde skabes, hvis man gennemførte Byerhvervenes og vort Forslag, kunde saadanne Klager ikke fremkomme. Under normale Forhold, under frie Forhold vilde man sige: Hvis et Land ikke kan sælge nok i et andet Land, der ikke hindrer Indførsel, maa det være Sælgerens Skyld; det maa være Sælgeren, der ikke er dygtig nok eller ikke konkurrencedygtig nok. Men under det herskende System vil Sælgeren altid, ogsaa i Tilfælde, hvor han har hele Skylden, kunne komme og klage over, at Køberen ikke gør sin Pligt. Dette er naturligvis i sig selv meget uheldigt. Byerhvervenes Forslag henviser ogsaa til, at de forskellige Lande skal optage Konkurrencen. Jeg tror ikke, at noget Land med Rette vilde kunne beklage sig over, at vi købte for lidt, naar vi over for dette Land — det gælder de nordiske Lande og alle andre Lande, som kan tænkes at komme ind under en saadan Ordning — kunde sige: Ja, men vore Købmænd, vore industridrivende, som skal købe jeres Varer, har Lov til at købe paa disse Omraader, hvad de vil.

Lad os tage et andet Omraade. Danmark har i Aarhundreder haft en førende Stilling